

[Ivar Nørgaard.]
 digt, at Danmark også tilsluttede sig princippet om ligeløn for kvinder og mænd, når de faktiske forhold jo er sådan, at der formentlig på de fleste områder er mere ligeret i de nordiske lande end i fællesmarkedslandene. Tager vi, bare for at nævne noget på det sociale område, abortlovgivningen, ved vi jo, at det ikke just er fællesmarkedslandene, der går i spidsen, hvad angår kvindens ligeberettigelse. Men der er næppe tvivl om, at vi vil tilslutte os disse principper og på de enkelte felter, hvor der er tale om større lighed andre steder, lade os trække over i retning af denne.

Så nævnte markedsministeren noget, der fra socialdemokratisk side lægges meget stor vægt på, nemlig de problemer, der opstår i forbindelse med udlændinges erhvervelse af fast ejendom ved dansk indtræden i fællesmarkedet. Vi ved, at det er et problem, hvordan man skal sikre sig mod, at udlændinge opkøber jord til rekreative formål i erhvervsmæssigt øjemed, således, at udenlandske koncerner efter opkøbet optræder som udlejere af denne jord og bygninger, f. eks. til større feriecentre, og som Romtraktaten er affattet, kan vi ikke forbyde, at udlændinge får en sådan ret, fordi de fælles regler om fri etablering må gælde på dette område. De forslag, som er indeholdt i den redegørelse, regeringen har fremsendt til folketingets markedsudvalg, er efter socialdemokratiets opfattelse ikke tilfredsstillende, da de efter vor opfattelse ikke på effektiv måde vil kunne hindre udlændinge i at opkøbe dansk jord til rekreative formål. Vi forstår, at det, man forestiller sig fra regeringens side, er, at man indfører en koncessionsordning, som skal gælde for erhvervsmæssig udnyttelse af jorden. I det omfang, det er ikke-profitforetagender, foretagender, som opfylder almenyttige formål, falder de ikke ind under den bestemmelse, regeringen nu vil gennemføre, men der skal gives koncession, hvis det er erhvervsmæssige formål. Så forstår vi også, at man vil forsøge ved praktiseringen af en sådan koncessionslovgivning at give relativt få koncessioner, men der er ikke i det oplæg, vi har modtaget, nogen kriterier for, hvilke betingelser man skal opstille for at give de koncessioner. Der er ikke nævnt kriterier for, på hvilke betingelser man får koncessionen, og — hvad der

er endnu værre — man laver ikke en regel, som hindrer udlændinge i at opkøbe aktier i et foretagende, som driver feriecentre på erhvervsmæssig basis. Det vil altså sige, at også efter at regeringens forslag eventuelt er blevet vedtaget, og også selv om man har en ret krasbørstig praktisering af koncessionsordningerne, kan man komme i den situation, at eksisterende eller nytilsludte feriecentre sælger aktier til udlændinge, og udlændinge kommer derfor til at eje disse centre og kan drive deres erhvervsvirksomhed. Sådan har jeg forstået regeringens oplæg, og det mener jeg ikke er tilfredsstillende. Efter socialdemokratisk opfattelse bør koncessionen kun gives til virksomheder med almenyttige formål. Det vil sige, at efter vor opfattelse bør man totalt udelukke privat spekulation på dette område, og efter vor opfattelse bør staten i sådanne tilfælde erhverve jorden og stille den til rådighed på lejebasis for almenyttige foretagender.

Markedsministeren var også inde på Wernerudvalgets rapport. Jeg synes nok, at markedsministerens bedømmelse af denne rapport var lidt vel optimistisk. Man kan næppe nægte, at den har skabt en ret stor usikkerhed. Der er for mig ingen tvivl om, at når den svenske regering i går ikke gik videre, end den gjorde, men tog disse forbehold vedrørende monetærpolitik, finanspolitik og indkomstpolitik, skyldes det, at den er blevet opskræmt af de perspektiver, som Wernerudvalgets rapport indeholder, og det forekommer mig, at ministerens gennemgang af rapporten i dag adskiller sig noget fra den redegørelse, markedsudvalgets medlemmer netop har fået fra markedssekretariatet. Jeg forstod på markedsministeren i dag, at han fandt det, uvist, om man skulle oprette nye fællesorganer, og derfor fandt han det også uvist, om man skulle ændre Romtraktaten. Sådan må jeg formode at markedsministeren mener det, når han formulerer det på den måde. Men ifølge den redegørelse, markedsudvalgets medlemmer har modtaget fra markedssekretariatet, kan der slet ikke være nogen tvivl om, at Werner-rapporten indeholder forslag, som nødvendiggør en ændring af Romtraktaten, idet Wernerrapporten for næste fase stiller forslag om, at der indføres nye fællesskabsorganer, og at disse organer får en række beføjel-